

ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

30 ιστορίες με δράκους

Η σάλτσα «Μπουμ Μπανταμπούμ»

Από την ημέρα που γεννήθηκε, ο Ιάσοντας ονειρεύεται να γίνει ψήστης – ψήστης ιπποτών. Για χρόνια και χρόνια, μαθαίνει πώς ν' απλώνει τις φτερούγες του, δοκιμάζει όλες τις συνταγές που έχει το βιβλίο μαγειρικής και μαθαίνει πώς να ανάβει με την ανάσα του τις πιο καυτές φλόγες. Μια μέρα, ο μικρός δράκος νιώθει πια έτοιμος και φεύγει από το δάσος για να βρει τα υλικά. Πετάει πάνω από ένα κάστρο και εντοπίζει τον Αρμάντο, έναν νεαρό ιππότη που φαίνεται πεντανόστιμος. Ο Ιάσοντας τον γραπώνει με τα νύχια του κι επιστρέφοντας στο σπίτι τον δένει με σπάγκο σαν ρολό από κρέας. Όση ώρα τον δένει, ο ιππότης δίνει συγχαρητήρια στον δράκο: – Είσαι καλλιτέχνης στο ρολό! Αλλά αναρωτιέμαι: με τι σάλτσα θα με φας; – Θα ετοιμάσω την αγαπημένη μου σάλτσα, του απαντάει ο Ιάσοντας με καμάρι. Μια σάλτσα με έλατο και κουκουνάρια! Κι όμως, ο Αρμάντο δε φαίνεται να έχει πειστεί.

– Δεν είναι κακή ιδέα... Αλλά κατά τη γνώμη μου, η σάλτσα «Μπουμ Μπανταμπούμ» θα είναι καλύτερη! Η σάλτσα «Μπουμ Μπανταμπούμ»; Ο Ιάσοντας δεν την έχει ξανακούσει ποτέ! Δεν υπάρχει καν στο βιβλίο συνταγών! Αυτός ο ιππότης μπορεί να είναι νόστιμος ψητός, αλλά η σάλτσα θα κάνει τη διαφορά! – Είναι δική μου συνταγή, του εξηγεί ο Αρμάντο. Και θα είσαι ο πρώτος που θα τη δοκιμάσει! Λύσε με και θα σου μάθω τη συνταγή! Στο κάτω κάτω, εσύ θ' αποφασίσεις αν θες να με συνοδεύσεις με σάλτσα με έλατο και κουκουνάρια ή με σάλτσα «Μπουμ Μπανταμπούμ»! Ο Ιάσοντας αποφασίζει να λύσει τον νεαρό ιππότη – αφού, με τέτοια φλόγα που μπορεί να βγάλει απ' το στόμα του, πώς θα μπορούσε να δραπετεύσει ζωντανός ο Αρμάντο; – Θα δεις, είναι τόσο γευστική που θα νιώθεις μες στο στόμα σου μικρές εκρήξεις! του λέει ο Αρμάντο. Στην πραγματικότητα, ο ιππότης έχει μέσα στην τσέπη του ένα μυστικό

συστατικό: το μπαρούτι! Δίνει στον δράκο μια κουτάλα με σάλτσα και του λέει να φυσήξει φωτιά για να την καραμελώσει. Πρόθυμος ο Ιάσοντας παίρνει μια βαθιά ανάσα και... «Μπουμ Μπανταμπούμ!»: να μια μεγάλη έκρηξη ακριβώς κάτω από τη μουσούδα του! Όμως, μην ανησυχείς – ο Ιάσοντας δεν τραυματίστηκε, απλώς έμαθε πώς να φτιάχνει πυροτεχνήματα! Κι από εκείνη την ημέρα, ο Ιάσοντας ονειρεύεται μόνο ένα πράγμα: να κάνει τα πιο φαντασμαγορικά θεάματα με τα πυροτεχνήματά του, παρέα με τον νέο του συνεργάτη, τον ιππότη Αρμάντο!

(☞ Τέλος ☞)

Προσοχή στη μάγισσα με την πράσινη σκούπα!

Εδώ κι αρκετές μέρες, η μάγισσα με την πράσινη σκούπα πετάει πάνω από το χωριό της Ζωής. Την πρώτη φορά που την είδε η δασκάλα πάνω από την αυλή του σχολείου, έτρεξε και συμβούλεψε όλα τα παιδιά:

– Αν δείτε στον ουρανό μια πράσινη σκιά να πλησιάζει, τρέξτε γρήγορα να κρυφτείτε!

Σήμερα, στο πάρκο, η Ζωή παίζει κρυφτό. Τελειώνει το μέτρημα, όταν, ξαφνικά, σηκώνει το βλέμμα της ψηλά και παρατηρεί ένα πράσινο σημάδι στον ουρανό. Το σημάδι μεγαλώνει, μεγαλώνει... Μα ναι! Το κοριτσάκι είναι σίγουρο: πλησιάζει η μάγισσα με την πράσινη σκούπα!

– Μείνετε όλοι κρυμμένοι! φωνάζει στους φίλους της. Έρχεται η μάγισσα!

Η Ζωή ορμάει στο δάσος για να κρυφτεί κάτω από κάποιον θάμνο. Αλίμονο, το κοριτσάκι έχει κάνει λάθος: η μάγισσα δεν πετάει στον ουρανό – αντίθετα, βγάζει βόλτα τον βάτραχο της, τον Λεονάρντο, στο δάσος!

– Αχ τι καλά! αναφωνεί η μάγισσα μόλις βλέπει τη Ζωή. Μόνο μια τούφα παιδικά μαλλιά έλειπε για να φτιάξω το φίλτρο μου! Χωρίς αργοπορία, καβαλάει τη σκούπα της, αρπάζει το κοριτσάκι και πετάει πάνω απ' τα σύννεφα! Έπειτα, προσγειώνεται στον κήπο της και κλείνει τη Ζωή σ' ένα κλουβί λέγοντάς της πως δε θα αργήσει. Το κοριτσάκι τραγουδάει για να πάρει θάρρος και η μάγισσα μπαίνει στο μικροσκοπικό της σπίτι για να φτιάξει το φίλτρο.

– Έτοιμο! Τώρα θα μεταμορφώσω τους κατοίκους του χωριού σε γυμνοσάλιαγκες! ανακοινώνει στον Λεονάρντο. Έπειτα, θα σου τους χαρίσω, καλέ μου βάτραχε, και κάν' τους ό,τι θες! Όσο για μένα, χα! Θα μπορώ επιτέλους να διαλέξω το σπίτι των ονείρων μου! Δε θα μένω πια σ' αυτή την άθλια παράγκα. Θα έχω δικό μου ένα κάστρο! Δεν τα είχε υπολογίσει, όμως, σωστά. Δεν ήξερε ότι πάνω από το χωριό πετούσε ένας δράκος, που είχε τόσο καλή ακοή ώστε τα άκουγε όλα: τις συμβουλές που ψιθύριζαν οι δασκάλες στο διάλειμμα, τα τραγούδια

που έλεγαν τα φοβισμένα κοριτσάκια, ακόμα και τις μάγισσες που συνωμοτούσαν μυστικά με τον βάτραχο τους! Αυτός ήταν που είχε δει στον ουρανό η Ζωή νωρίτερα στο πάρκο! Κι έτσι, όταν η μάγισσα βγήκε για να δώσει μια κουταλιά από το φίλτρο στη φυλακισμένη της, βρέθηκε ξαφνικά... μπροστά στον δράκο. Για μάντεψε! Ποιος ήπιε το φίλτρο, τελικά; Μα ναι, η μάγισσα, που, αφού μεταμορφώθηκε σε γυμνοσάλιαγκα, κατέληξε στο... στομάχι του βατράχου της! Κι από εκείνη την ημέρα, όταν μια πράσινη σκιά πετάει πάνω από το χωριό της Ζωής, κανένας δε φοβάται πια. Γιατί οι κάτοικοι ξέρουν καλά ότι εκεί ψηλά έχουν έναν φίλο που τους φροντίζει.

(συν. Τέλος ☺)

Μια παράξενη ορχήστρα

(Ελεύθερη απόδοση από το παραμύθι Οι μουσικοί της Βρέμης των αδερφών Γκριμ)

Ο Ρεϊμόντ ήταν ένας δράκος στην υπηρεσία του βασιλιά Γκοντεφρουά και όλη την ημέρα άναβε με την ανάσα του φλόγες για να διώχνει τους ληστές. Όταν κάποιος έμπαινε στην αίθουσα του θρόνου χωρίς να χτυπήσει την πόρτα, χοπ!, του καψάλιζε τις τρίχες της μύτης! Σήμερα, όμως, την ώρα του πρωινού, τι δράμα! Ο Ρεϊμόντ δεν καταφέρνει να ψήσει το παντεσπάνι του βασιλιά. Παίρνει βαθιά ανάσα, φυσάει μια, φυσάει δυο, αλλά δε γίνεται τίποτα: από το στόμα του βγαίνει μόνο αέρας.

– Δεν είσαι πια χρήσιμος σε τίποτα, φύγε από μπροστά μου! τον διατάζει ο Γκοντεφρουά.

– Μα είμαι ακόμα χρήσιμος σε πολλά πράγματα, εκνευρίζεται ο Ρεϊμόντ.

Πράγματι, έχασα τις φλόγες μου, αλλά έχω ακόμα πολύ δυνατή ανάσα! Τι, επιμένεις; Κακό του κεφαλιού σου, πάω στην πόλη! Εκεί θα κερδίζω τα προς το ζην παίζοντας τρομπέτα!

Δεν προλαβαίνει ο Ρεϊμόντ να κάνει καλά καλά δύο βήματα στον περίβολο του

κάστρου, και πέφτει πάνω στον Ζοζέ, τον μονόκερο της πριγκίπισσας. Ο Ζοζέ έχασε όλες του τις δυνάμεις γιατί έσπασε το κέρατό του, κι έτσι έχει βρεθεί κι αυτός χωρίς δουλειά!

– Έλα κι εσύ στην ορχήστρα μου, Ζοζέ! αναφωνεί ο Ρεϊμόντ. Μπορείς να κρεμάσεις ένα κουδουνάκι στην άκρη του σπασμένου σου κέρατου, να το χτυπάς με τα πόδια σου και να παίζεις κρουστά!

Έτσι, λοιπόν, οι δύο φίλοι βγαίνουν στον δρόμο, αλλά τρία βήματα μετά συναντάνε τον Ζιλμπέρ, τον γάτο του κάστρου.

Ο καημένος δεν καταφέρνει πια να πιάνει ποντίκια, και η βασίλισσα τον έβγαλε στη σύνταξη!

– Χρειαζόμαστε και έναν τραγουδιστή για την ορχήστρα μας! αναφωνεί ο Ζοζέ. Έλα μαζί μας, Ζιλμπέρ, θα περνάμε υπέροχα!

Κι έτσι, οι τρεις τους αφήνουν πίσω τους τον περίβολο του κάστρου. Περνώντας, όμως, την κρεμαστή γέφυρα, ανακαλύπτουν πίσω από μια συστάδα δέντρων μια παλιά καλύβα και μέσα βλέπουν δύο ληστές.

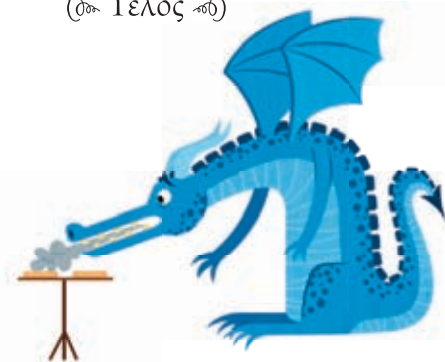
Ο Ρεϊμόντ στήνει αυτί: Μα τούτοι εδώ

σκοπεύουν να επιτεθούν στον βασιλιά!

Οι τρεις φίλοι αποφασίζουν να περιμένουν μέχρι να πέσει το σκοτάδι. Τα μεσάνυχτα, ο Ρεϊμόντ ανεβάζει τον Ζοζέ και τον Ζιλμπέρ στην πλάτη του και πλησιάζει το παράθυρο της καλύβας. Οι τρεις τους τεντώνουν την ίδια στιγμή τους λαιμούς τους.

Νομίζοντας ότι είδαν ένα τέρας με τρία κεφάλια, οι ληστές τρέπονται σε φυγή, κι όταν επιστρέφουν, νωρίς το πρωί, βρίσκουν έναν δράκο, έναν μονόκερο κι έναν γάτο να προβάρουν μουσικά κομμάτια! Από τότε, οι ληστές αποφάσισαν να αλλάξουν επάγγελμα: τέρμα οι επιδρομές σε κάστρα! Τώρα πια πουλάνε εισιτήρια για τις συναυλίες αυτής της παράξενης ορχήστρας κι είναι όλοι πολύ ευχαριστημένοι!

(σ. Τέλος ☺)

Ο πρίγκιπας δράκος

(Ελεύθερη απόδοση από το παραμύθι Ο πρίγκιπας βάτραχος των αδερφών Γκριμ)

Ήταν μια φορά μια πριγκίπισσα τόσο παραχαϊδεμένη από τους γονείς της, που είχε ξεχάσει την καλή συνήθεια να λέει «ευχαριστώ». Την έλεγαν Μαρί Κλοτίλντ και της άρεσαν μόνο τα πανάκριβα παιχνίδια. Έτσι, το αγαπημένο της παιχνίδι ήταν να πετάει μια χρυσή μπάλα κι ένα διαμάντι ψηλά για να τα βλέπει να αστραποβολούν. Μια μέρα, όμως, η μπάλα τής έπεσε στον πάτο ενός φαραγγιού. Ένας νεαρός δράκος που περνούσε από εκεί άκουσε την πριγκίπισσα να ζητάει βοήθεια. Αμέσως προσγειώθηκε και πρότεινε στη Μαρί Κλοτίλντ να της πιάσει την αγαπημένη της μπάλα. Ωστόσο, είχε έναν όρο: η πριγκίπισσα έπρεπε να δεχτεί να παίξει μαζί του όλο το απόγευμα.

– Σύμφωνοι! απάντησε η πριγκίπισσα. Σε δυο λεπτά ο δράκος είχε βουτήξει στο φαράγγι και άφηνε την μπάλα στα χέρια της Μαρί Κλοτίλντ. Χωρίς ούτε μία λέξη, η πριγκίπισσα έκανε μεταβολή κι έφυγε. Είχε ήδη ξεχάσει την υπόσχεσή της! Ο δράκος, όμως, την ακολούθησε

πετώντας ως το κάστρο. Έπειτα, όταν η πριγκίπισσα έκανε μπάνιο στη βασιλική πισίνα, φόρεσε το μαγιό του βασιλιά και, πλουφ!, μπήκε κι εκείνος στο νερό για να παίξουν πόλο. Η Μαρί Κλοτίλντ, όμως, έκανε πως δεν τον βλέπει – δεν ήθελε να μοιραστεί με αυτό τον δράκο την αγαπημένη της χρυσή μπάλα. Μετά από πέντε λεπτά είχε ήδη εκνευριστεί, επειδή ο δράκος τής ζητούσε ακόμα να παίξουν:

– Πήγαινε παραπέρα! φώναξε. Άφησέ με ήσυχη πια! Δε βλέπεις ότι δε σε έχω άλλο ανάγκη;

Τότε, ακούγοντας τις φωνές της κόρης του, έτρεξε στην πισίνα ο βασιλιάς να δει τι συμβαίνει. Ο δράκος τού εξήγησε ότι είχε πιάσει την μπάλα της Μαρί Κλοτίλντ κι ότι εκείνη για αντάλλαγμα του είχε υποσχεθεί να παίξει μαζί του.

– Μαρί Κλοτίλντ, πρέπει να κρατάς τις υποσχέσεις σου! αναφώνησε ο βασιλιάς. Έχεις τόσα παιχνίδια που μπορείτε να μοιραστείτε. Παιξε μ' αυτό τον καλό δράκο! Η πριγκίπισσα, τι να κάνει, δέχτηκε – αλλά με μισή καρδιά. Όμως, μέχρι να τελειώσει

το απόγευμα, είχε καταλάβει πόσο διασκεδαστικό είναι να παίζεις με παρέα. Και κάτι άλλο που ανακάλυψε είναι ότι μπορείς να διασκεδάσεις με τρία απλά ξυλαράκια και μερικά βότσαλα! Κι έτσι, όταν σκοτείνιασε για τα καλά, πλησίασε τον δράκο και του ψιθύρισε:

– Σ' ευχαριστώ που έπαιξες μαζί μου! Μόλις είπε αυτές τις λέξεις, η Μαρί Κλοτίλντ έσπασε την κατάρα!

Ο δράκος μεταμορφώθηκε σε έναν πολύ συμπαθητικό πρίγκιπα που, κάθε Τετάρτη απόγευμα, ερχόταν να παίξει με την καινούρια του φίλη!

(σφ. Τέλος σφ)

